

РЕШЕНИЕ

№ 396

гр. Пловдив, 08.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анета Ал. Трайкова

при участието на секретаря Невена Мл. Назарева
като разгледа докладваното от Анета Ал. Трайкова Гражданско дело № 20215330115562 по описа за 2021 година

Предявени са обективно съединени иски с правна квалификация чл. 178 ЗМВР и чл. 181 ЗМВР, вр. с чл. 150 от КТ и акцесорни такива по чл. 86 от ЗЗД.

Ищецът е предявил срещу ОД на МВР Пловдив, ЕИК 129009870 иски за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1000 лева, представляваща дължимо допълнително възнаграждение за положен извънреден труд за периода 1.09.2018г. – 30.09.2020г., получени в резултат на преизчисляване на положени часове нощен труд с коефициент 1.143, ведно с мор. лихва върху дължимите отчетени на тримесечни периоди суми в размер на 200 лева, считано от съответното число на месеца, следващ отчетния период, за който се дължи трудово възнаграждение до датата на подаване на исковата молба, законна лихва и разноси.

Ищецът твърди, че е работил през процесния период по служебно правоотношение с ОД на МВР Пловдив, на 12 часови дневни и нощни смени, като положението от служителя нощен труд не бил преобразуван в дневен и така не му било заплатено допълнително възнаграждение за положения извънреден труд.

В срок е постъпил писмен отговор от ответника, с който исковите се оспорват като неоснователни. Сочат, че приложим е само и единствено ЗМВР, а на осн. член 187, ал. 9 от ЗМВР редът за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата на д.с. извън редовното работно време, режимът на дежурство, времето за отход и почивките за д.с. се определят с наредба на м. на вътрешните работи. С Наредба № 81213-776 от 29.07.2016г., в сила от 02.08.2016г. и Наредба № 81213-908 от 02.08.2018г. е бил регламентиран редът касаещ спорния въпрос и в които наредби липсват правила за норма за превръщането на нощните часове положен труд в дневен с коефициент 1,143, като за служителите на МВР е неприложим реда предвиден в НСОПЗ. Алтернативно, ако се счита, че към изменението на ЗМВР се е прилагал КТ и Наредбата за структурата и организацията на работната заплата да бъдат отхвърлени исковите за иския период след влизане в сила

на изменението на ЗМВР с ДВ бр. 60/2020г., защото с това изменение въпросът бил изрично уреден и не следва да се прилага субсидиарно по аналогия КТ и издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, доколкото с това изменение е въведен коефициент 1 за преизчисляване на нощния труд в дневен. Прави се възражение за прекомерност на адв. възнаграждение.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и като обсъди събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Не се спори между страните относно обстоятелствата, че ищецът е бил служител в МВР за процесния период, че е полагал труд през нощта по утвърдени графици и че отчитането на работното време е установено при сумирано изчисляване на работното време - тримесечно.

Спорът се свежда до правния въпрос следва ли положените от служителите на МВР часове нощен труд да се преобразуват в часове дневен труд, с коефициент 1,143. Съгласно Наредба № 8121з-407 от 2014г., отменена с приемането на Наредба № 8121з-592/25.05.2015г. изрично е предвидено, че „При сумирано отчитане на отработеното време общият брой часове положен труд между 22.00 и 6.00 часа за отчетния период се умножава по 0,143. Полученото число се сумира с общия брой отработени часове за отчетния период“, като в приетите след това няколко наредби липсва изрична регламентация за преизчисляване на нощния труд в дневен.

В член 10 от Директива 2003/88/ЕО са предвидени гаранции при полагане на нощен труд, като е наложено изискване към държавите –членки, да подчинят работата на определени категории работници, които полагат нощен труд, на определени гаранции при условията, определени в нац. законодателство и/или практика, в случай на работници, които излагат на риск безопасността или здравето си, който е свързан с полагането на нощен труд.

Съгласно член 187, ал. 3 от ЗМВР (Изм. – ДВ, бр. 14 от 2015 г., изм. и доп., бр. 81 от 2016 г., относно изречение първо, в сила от 14.10.2016 г., относно изречение второ, в сила от 1.02.2017 г.) Работното време на д.с. се изчислява в работни дни – подневно, а за работещите на 8-, 12- или 24-часови смени – сумирано за тримесечен период. При работа на смени е възможно полагането на труд и през нощта между 22,00 и 6,00 ч., като работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24-часов период.

За ищеца отчитането е сумирано за тримесечен период. Прилагането на сумираното изчисляване на работното време е с цел създаване на по-гъвкава организация на работа, но това изчисляване не следва да бъде в ущърб и да засяга правото на работника и служителя касателно максималната продължителност на работната седмица и работната смяна. Полагането на нощен труд води до физиологични, здравни и социални проблеми, като същият също така е признат като рисков фактор за здравето на работещите и безопасността на труда.

В член 188, ал. 2 от ЗМВР, е предвидена специална закрила на служителите, полагачи труд между 22.00 и 6.00 часа. При полагане на нощен труд, сборът от работните часове по графика на служителя се изчислява след превръщането на нощните часове в дневни за смените с 4 и повече от 4 часа нощен труд. Това превръщане, съгласно НСОПЗ, се извършва с коефициент, който се определя като съотношение между нормалната продължителност на дневното работно време към нормалната продължителност на нощното работно време, поради което в графика за работа следва да бъдат заложили часове, които след превръщането на нощния труд в дневен да дават работен ден от 8 часа, за да не се допусне работа над определената за съответния период от време норма. Изключение е предвидено в хипотезите, когато за съответното работно място е установено намалено работно време, както и когато

трудовият договор е сключен за работа само през нощта, доколкото в тези хипотези не се извършва превръщане на нощните часове в дневни. Превръщането има за цел месечната норма да бъде определена така, че да не води до полагане на извънреден труд. За периода до 11.07.2020 година е налице празнота в уредбата относно сумираното отчитане на работното време за служителите на МВР, доколкото в ЗМВР не е била определена нормална продължителност на работното време през нощта от 8 часа. Съгласно член 46, ал. 2 от ЗНА, когато нормативен акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

С оглед реченото по-горе, съдът намира и счита, че за част от процесния период 01.01.2018г. – 10.07.2020г. субсидиарно следва да намери приложение Наредбата за структурата и организацията на работната заплата – член 9, ал.2, която предвижда че при сумирано изчисляване на работното време, нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на съотношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време за съответното работно място.

С изменение на ЗМВР с ДВ бр. 60 от 2020 г. член 187, ал. 1 и 4 от ЗМВР гласи вече, че нормалната продължителност на работното време през нощта е 8 часа за всеки 24-часов период, както и че при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното работно време към нормалната продължителност на работното време през нощта.

От приетото по делото заключение на в. л. С.К., което не е оспорено от страните, изготвено е компетентно и безпристрастно, се установява, че в периода 01.09.2018 г. - 10.07.2020 г. ищецът е положил 1064 часа нощен труд, като разликата от 152,10 часа се явява извънреден труд, който не е бил заплатен от ответника и чиято стойност възлиза на 1253,60 лева, а размера на мор. лихва за периода 1.11.2018 г. – 1.10.2021 г. възлиза на 244,94 лева.

В проведеното на 25.01.2022 г. съдебно заседание размерите на исковите са увеличени, като такова изменение е било допуснато от настоящия състав.

С оглед на изложените по-горе мотиви, исковите следва да бъдат уважени до размера на 1253,60 лева за главница и 244,94 лева за мор. лихва, като за разликата над тези размери до пълните предявени следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

На осн. член 78, ал. 1 ГПК на ищеца ще се присъдят разноски за адв. възнаграждение от 387 лева.

На осн. член 78, ал. 3 ГПК на ответника ще се присъди юрк. възнаграждение в размер на 11 лева.

На осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК вр. с т. 23 от ТР № 6/2012г. ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на ПРС дължимата държавна такса върху уважените искове, като същата на основание чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, възлиза на 100 лева, от които 53,28 лева ДТ по иска за заплащане на изв. труд и 50 лева по иска за мораторна лихва. Същите следва да бъдат заплатени по сметката на съда. В полза на бюджета на съдебната власт ще се възложат и разноските за ССЕ, които са направени от бюджета на съда, а именно – 120 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР – Пловдив, БУЛСТАТ 129009347 да заплати на Н. В. К., ЕГН ***** следните суми: 1331,91 лева, представляваща дължимо допълнително възнаграждение за положен извънреден труд от 162,40 часа, получен в резултат на преизчисляване на положения нощен труд с коефициент 1,143, за периода 01.09.2018г. – 10.07.2020 г.; 257,74 лева мораторна лихва за периода 01.11.2018г. – 1.10.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба – 1.10.2021 г. до окончателното изплащане на дължимата сума, както и разноски за адв. възнаграждение в размер на 387 лева, като отхвърля исковите за разликата им от уважените до пълните им предявени размери от 1513,40 лева за главница и 274,58 лева за мор. лихва, като неоснователни.

ОСЪЖДА Н. В. К., ЕГН ***** да заплати на Областна дирекция на МВР – Пловдив юрк. възнаграждение в размер на 11 лева.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР - Пловдив да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на Пловдивския районен съд сумата от 103,28 лева, представляваща държавна такса върху уважените икове и сумата от 120 лева разноски за съдебно-счетоводна експертиза от бюджета на съда.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пловдивския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _/п/_____